

عليه كتاب پرستي

مأؤ تسه دون

بازنشر: انتشارات سرمد

تايپ: ارمان

تاريخ نشر: ۲۰ سرطان ۱۳۹۶ ش

علیه کتاب پرستی

(می ۱۹۳۰)

مقاله ای از صدر مائو؛ از جلد ششم منتخب آثار که توسط گروه « جنگ خلق هند » منتشر شده است.

۱. بدون تحقیق کسی حق حرف زدن ندارد.

بدون این که بر سر مسأله ای تحقیق کرده باشید، حق حرف زدن در باره آن را ندارید. آیا این اقدام خشنی است؟ به هیچوجه. زمانی که شما مسأله ای را نشکافته اید، به فاکت های حاضر و تاریخ گذشته آن نظر نیفکنده اید و هیچ چیز در باره جوانب مهم آن نمی دانید، بدون شک هر آنچه که در باره آن بگوئید بی ربط خواهد بود. بی ربط حرف زدن هیچ مشکلی را حل نمی کند و این را همه می دانند. پس چرا محروم کردن شخصی تحقیق نکرده از حرف زدن ناعادلانه است؟ عده ئی نه چندان کمی از رفقا همیشه چشم بسته و بی ربط حرف می زنند و این برای یک کمونیست شرم آور است. چگونه یک کمونیست می تواند چشم هایش را ببندد و بی ربط حرف بزند؟

این طور نمی شود!

این طور تحقیق کنید!

باید تحقیق کنید!

نباید بی ربط حرف بزنید!

۲. برای حل یک مسأله باید تحقیق کنید.

از حل مشکلی عاجزید؟ پس به تحقیق در باره فاکت های کنونی و تاریخ گذشته آن بپردازید! زمانی که به تحقیق کامل یک مسأله پرداختید، آنگاه راه حل آن را درخواهید یافت. بلا استثناء کلیه نتیجه گیری ها باید پس از تحقیق انجام شود و نه قبل از آن. فقط یک خشک مغز برای « یافتن راه حل » و « پروراندن یک ایده » به تنهایی و یا در داخل یک گروه به مغز خود فشار می آورد. باید تأکید کرد که چنین روشی نمی تواند به یک راه حل مؤثر و یا ایده خوب بیانجامد، به عبارت دیگر چنین شخصی اجباراً به یک راه حل غلط و یک نظریه غلط خواهد رسید.

کم نیستند رفقای بازرس، یا همچنین رهبران چریکی و کادر های تازه کاری که بلافاصله پس از رسیدن به محلی دوست دارند به موضعگیری سیاسی بپردازند، این را مورد انتقاد قرار دهند، آن را محکوم کنند و غیره. در حالی که فقط ظاهر مسائل را دیده اند و یا اجزاء فرعی را مشاهده کرده اند. چنین حرف زدن بی معنی، کلاً ذهنی گرایانه و نفرت انگیز است. چنین افرادی مطمئناً خرابکاری خواهند کرد و اعتماد توده ها را از کف داده و در حل هرگونه مسأله ای عاجز خواهند بود.

کم نیستند رفقای رهبری که هنگام برخورد به مسأله ای سخت، آه از نهاد شان بر می آید و قادر به حل آن مشکلات نیستند؛ صبر را از کف داده و تقاضای انتقال به نقطه دیگری را می دهند و استدلال می کنند که « توان انجام آن کار را ندارند ». این حرف ها

بزدلانه است. با استفاده از دو پا به راه بیافتید، به هر بخشی که تحت مسؤولیت شماست سر بکشید و « در مورد هر چیزی پرس و جو کنید »^(۱) (مثل کنفسیوس) و آن گاه قادر به حل مشکلات خواهید بود. حتی اگر دارای توانائی کمی باشید، زمانی که از در بیرون می روید، ممکن است سر تان خالی باشد؛ اما زمانی که برمی گردید دیگر خالی نبوده و انواع و اقسام مواد مورد لزوم برای حل مشکل در آن خواهد بود. بدین ترتیب است که مشکلات حل می شوند. آیا بایستی حتماً از در بیرون بروید؟ نه لزوماً. می توانید یک جلسه ای فاکت یابی مشتمل از افرادی که با اوضاع آشنائی دارند، فرابخوانید تا این که از این طریق به منبع آن چه که یک مشکل سخت می خوانید، دست پیدا کنید و بفهمید که در چه وضعیتی است و سپس حل مشکل شما آسان خواهد بود.

می توان تحقیق را به ماه های طولانی بارداری تشبیه کرد و حل مشکل مانند روز تولد است. پس تحقیق در باره یک مسأله در واقع حل کردن آن است.

۳. با کتاب پرستی مبارزه کنید.

طبق نظر دهقان چینی از نظر فرهنگی عقب مانده، هر آنچه که در یک کتاب نوشته شده باشد، صحیح است. عجیب این جاست که در حزب کمونیست نیز کسانی یافت می شوند که همیشه در وسط یک بحث می گویند « نشان بده که در کدام کتاب نوشته است؟ » زمانی که ما می گوئیم رهنمودی از یک ارگان بالا تر رهبری آمده صحیح است، صرفاً به خاطر آن نیست که « از یک ارگان بالا تر رهبری » آمده است، بلکه به دلیل آنست که محتوایش، هم با شرایط عینی و هم با شرایط ذهنی مبارزه منطبق است و به نیاز های آن پاسخگوست. کاملاً غلط است که یک برخورد فرمالیستی اتخاذ کرده و کورکورانه رهنمود ها را بدون بحث کردن آن ها و بدون آزمایش آن ها در پرتو شرایط واقعی، صرفاً به خاطر آن که از یک ارگان بالا تر آمده، عملی نمود. به خاطر این فرمالیسم است که خط و تاکتیک های حزب در میان توده ها ریشه های عمیق تر نمی دواند. به اجراء گذاشتن رهنمود های یک ارگان بالا تر به طور کورکورانه و ظاهراً بدون داشتن هرگونه اختلاف نظر در واقع به اجراء گذاردن آن نیست، بلکه اتفاقاً زیرکانه ترین راه مخالفت با آن یا خرابکاری در آن است.

متود مطالعه علوم اجتماعی منحصراً از روی کتاب نیز به شدت خطرناک است و ممکن است آدم را به راه ضد انقلاب بکشاند. شاهد این مدعا گروه کمونیست های چینی هستند که در مطالعه علوم اجتماعی خود را در درون کتاب ها محصور کرده اند و تبدیل به ضد انقلابیون شدند. زمانی که ما می گوئیم مارکسیسم صحیح است، مسلماً بدین دلیل نیست که مارکس « پیامبر » بود، بلکه بدین دلیل است که صحت تئوری او در پراتیک و مبارزه ما به اثبات رسیده است. ما در مبارزه مان به مارکسیسم نیاز داریم. در قبول تئوری او به هیچوجه چنین رسمیت بخشیدن به درک اسرار آمیز « پیامبر » حتی به ذهنمان هم خطور نمی کند. بسیاری از کسانی که کتاب های مارکسیستی را خوانده اند، کار شان به ارتداد از انقلاب کشیده است. در حالی که کارگران بی سواد اغلب مارکسیسم را خوب درک می کنند. البته ما باید کتاب های مارکسیستی را مطالعه کنیم، اما این مطالعه باید با شرایط کشور مان در پیوند باشد. ما نیازمند کتاب هستیم، اما باید بر کتاب پرستی که از شرایط واقعی دور است، غلبه کنیم. چگونه ما می توانیم بر کتاب پرستی غلبه کنیم؟ تنها راه تحقیق در وضعیت واقعی است.

۴. بدون تحقیق در وضعیت واقعی، مسلماً ما به ارزیابی ایده آلیستی از نیرو های طبقاتی رسیده و رهنمود های

ایده آلیستی خواهیم داد و این منجر به اپورتونیسیم یا پوچیسیم خواهد شد.

آیا در این نتیجه گیری شک دارید؟ فاکت ها شما را وادار به قبول آن خواهند کرد. فقط سعی کنید که بدون هرگونه تحقیق دست به ارزیابی اوضاع سیاسی بزنید و به هدایت مبارزه پردازید آنگاه خواهید دید که آیا آن ارزیابی و یا راهنمایی شما بی پایه و ایده آلیستی

است یا خیر؟ و آیا به اشتباهات اپورتونیستی و پوچیستی منجر خواهد شد یا خیر؟ مسلماً خواهد شد. این به خاطر آن نیست که ممکن است ما قبل از دست زدن به عمل در طرح نقشه های دقیق غفلت بورزیوم بلکه به خاطر غفلت در مطالعه دقیق وضع اجتماعی مشخص قبل از طرح نقشه هاست. این چیزی است که در واحد های چریکی ارتش سرخ ما اغلب اتفاق می افتد. افسران « لی کوئی »^(۲) افراد خود را به خاطر اشتباهات شان بدون تمایز قائل شدن تنبیه می کنند. در نتیجه تنبیه شدگان احساس می کنند که در حق آنان بی عدالتی شده است. و جدل های بسیاری بر سر این مسأله راه می افتد و رهبران کلیه اعتبارات خود را از دست می دهند. آیا چنین چیزی به طور مکرر در ارتش سرخ رخ نمی دهد؟ ما باید خود را از شر ایده آلیسم رها کنیم و علیه هرگونه اشتباه اپورتونیستی یا پوچیستی گارد بگیریم. در غیر این صورت نخواهیم توانست توده ها را جلب کنیم و دشمن را مغلوب نمائیم. تنها راه پاک کردن ایده آلیسم عبارت است از تلاش کردن و تحقیق در وضع واقعی.

۵. هدف تحقیق اجتماعی و اقتصادی عبارت است از رسیدن به ارزیابی صحیح از نیرو های طبقاتی و سپس فرموله کردن تاکتیک های صحیح برای مبارزه.

چرا باید به تحقیق در شرایط اجتماعی و اقتصادی پردازیم؟ این جواب ما به این سؤال است: به همین ترتیب هدف ما عبارت است از کلیه طبقات اجتماعی و نه مقوله های اجتماعی به طور مجزا. اخیراً رفقای ارتش چهارم ارتش سرخ به طور کلی به کار تحقیق توجه نموده اند^(۳). اما متودی که اغلب آن ها اختیار کرده اند، غلط است. نتایج تحقیقات آن به بی اهمیتی دفترچاً حساب و کتاب یک سبزی فروش است یا شبیه داستان های عجیبی است که یک نفر از پشت کوه آمده در شهر می شنود، یا شبیه منظره یک شهر پرجمیعت از نوک کوه است. این نوع تحقیق به درد نمی خورد و نمی تواند به هدف ما یاری برساند. هدف عمده ما عبارت است از فراگرفتن وضعیت سیاسی و اقتصادی طبقات اجتماعی گوناگون. نتیجاً تحقیق ما باید تصویری باشد از وضعیت حاضر هر طبقه و فراز و نشیب های تکامل آن. به طور مثال وقتی که ما در مورد ترکیب دهقانی تحقیق می کنیم؛ نه تنها باید تعداد دهقانان مالک، نیمه مالک، و دهقانان اجاره دار که طبق مناسبات اجاره داری شان متمایز می گردند بدانیم، اما مخصوصاً باید تعداد دهقانان مرفه، میانه و فقیر را که بر حسب طبقه یا قشر متمایز می شوند، بدانیم. زمانی که ما در مورد ترکیب تجار تحقیق می کنیم، نه تنها باید تعداد شان در هر رشته تجاری مانند غلات، لباس، دارو های گیاهی و غیره را بدانیم، بلکه مخصوصاً باید تعداد تجار کوچک، متوسط و بزرگ را بفهمیم. ما باید نه تنها در مورد موقعیت هر رشته تجاری تحقیق کنیم، بلکه مخصوصاً در مورد مناسبات طبقاتی درون آن تحقیق کنیم. ما نباید فقط روابط بین رشته های مختلف را مورد تحقیق قرار دهیم، بلکه باید به ویژه روابط بین طبقات مختلف را مورد تحقیق قرار دهیم. متود عمده تحقیق مان باید شکافتن طبقات مختلف اجتماعی باشد و هدف نهائی باید فهمیدن این روابط بین آنان باشد تا این که بتوانیم به یک ارزیابی صحیح از نیرو های طبقاتی دست یابیم و سپس تاکتیک های صحیح مبارزه را فرموله کنیم و مشخص کنیم که کدام طبقات نیروی عمده را در مبارزه انقلابی تشکیل می دهند و کدام طبقات را باید به مثابه متحدین جذب کرده و کدام را سرنگون باید نمود، این تنها هدف ماست.

در مورد کدامین طبقات [و اقشار] اجتماعی محتاج تحقیق هستیم؟

- پرولتاریای صنعتی؛

- کارگران بخش صنایع دستی؛

- کارگران زراعتی؛

- دهقانان فقیر؛

- تهیدستان شهری؛

- لومپن پرولتاریا؛

- استادکاران صنایع دستی؛

- تجار کوچک؛

- دهقانان میانه حال؛

- دهقانان مرفه؛

- بزرگ مالکان؛

- بورژوازی تجاری؛

- بورژوازی صنعتی.

ما در تحقیقات خود باید به وضعیت همه این طبقات یا اقشار توجه کنیم. در مناطقی که ما در حال حاضر کار می کنیم، فقط پرولتاریای صنعتی و بورژوازی صنعتی موجود نیستند و ما مداوماً با همه طبقات و اقشار دیگر برخورد می کنیم. تاکتیک های مبارزاتی ما تاکتیک هایی در ارتباط با همه این طبقات و اقشار است.

کمبود جدی دیگر ما در تحقیقات گذشته تأکید بیش از حد ما بر روستا و نادیده گرفتن شهرها بوده است. به همین خاطر بسیاری از رفقا همیشه در مورد تاکتیک های ما در برخورد به تهیدستان شهری و بورژوازی تجاری ناروشن بودند. توسعه مبارزه ما را قادر ساخته کوه ها را ترک کنیم و به دشت ها بیاییم^[۴]. ما به لحاظ فیزیکی از کوه پائین آمدیم، اما از لحاظ ذهنی هنوز در کوهستان ها به سر می بریم. ما باید شهر ها را نیز مانند روستا ها بفهمیم و قادر باشیم نیاز های مبارزه انقلابی را پاسخ گوئیم.

۶. پیروزی در مبارزه انقلابی چین به شناخت رفقای چینی از شرایط چین بستگی خواهد داشت.

هدف مبارزه ما رسیدن به سوسیالیسم با گذار از مرحله دموکراسی است. اولین گام در انجام این وظیفه، به سرانجام رساندن انقلاب دموکراتیک از طریق جلب اکثریت طبقه کارگر و برانگیختن توده های دهقان و تهیدست شهری برای سرنگونی طبقه ملاک، امپریالیسم و رژیم گومیندان است. گام بعدی پیشبرد انقلاب سوسیالیستی است که در پی تکامل این مبارزه فراخواهد رسید. انجام این وظیفه کبیر انقلابی نه ساده است و نه آسان و کاملاً به تاکتیک های صحیح و قاطعانه حزب پرولتری بستگی خواهد داشت. اگر تاکتیک های مبارزاتی حزب اشتباه یا ناپیگیرانه و متزلزل باشد، انقلاب بدون شک دچار شکست موقتی خواهد شد. باید این نکته را مد نظر داشت که احزاب بورژوائی نیز پیگیرانه در باره تاکتیک های مبارزاتی خود بحث می کنند. آن ها در مورد چگونگی اشاعه تأثیرات رفرمیستی در بین طبقه کارگر برای به کجراه رسیدنش و دور کردنش از رهبری حزب کمونیست، چگونگی جلب دهقانان مرفه برای سرکوب قیام های دهقانان فقیر و چگونگی سازماندهی ارادل و اوباش برای سرکوب مبارزات انقلابی به چاره اندیشی می پردازند. پرولتاریا در اوضاعی که مبارزات طبقاتی به طور فزاینده ای حاد می شود و در جبهه های نزدیک به پیش برده می شود، باید برای کسب پیروزی کاملاً بر تاکتیک های صحیح و قاطعانه مبارزاتی حزب خود یعنی حزب کمونیست متکی شود. تاکتیک های صحیح و متزلزل ناپذیر مبارزاتی حزب کمونیست را تحت هیچ شرایطی مشتی افراد پشت میز نشین نمی توانند خلق کنند. این تاکتیک ها در جریان مبارزه توده ای یعنی از طریق تجربه واقعی ایجاد می شود. بنا بر این، ما باید همواره شرایط اجتماعی را بررسی کرده و تحقیقات عملی صورت دهیم. آن دسته رفقا که با تفکری انعطاف ناپذیر، محافظه کارانه، فرمالیستی و خوشخیالانه، تاکتیک های مبارزاتی فعلی را کامل می دانند و «مجموعه اسناد»^[۵] کنگره ششم سراسری حزب را ضامن پیروزی پایدار می شمارند و فکر می کنند که صرفاً از طریق شیوه های جا افتاده همیشه می توان پیروز شد (باید بدانند که) این ایده ها مطلقاً نادرست است و هیچ ربطی به این ایده که کمونیست ها باید از طریق مبارزه اوضاع مساعد جدید را خلق کنند، ندارد. این ایده ها معرف یک خط ناب محافظه کارانه است. اگر این خط به طور کامل کنار گذاشته نشود، زیان های عظیمی برای انقلاب ببار خواهد آورد و به خود این رفقا

هم لطمه خواهد زد. به وضوح برخی رفقا در ارتش سرخ ما هستند که مایلند امور را به همان حالتی که هست رها کنند. آن ها در پی فهم عمیق هر مسأله نیستند. آن ها دچار خوشبینی بی پایه و اساسند. آن ها مبلغ این حرف قلابی اند که « این پرولتری است ». آن ها قانع هستند؛ سراسر روز را در دفتر های شان چرت می زنند و هیچ گامی به سوی توده ها برای تحقیق کردن بر نمی دارند. هر وقت دهان شان را باز می کنند، با حرف های تکراری شان حال ملت را می گیرند. برای این که خواب را از سر این رفقا بپرانیم، باید صدایمان را بلند کنیم و فریاد بزنیم :

- فوراً نظرات محافظه کارانه خود را عوض کنید!

- به جای آن ها نظرات مترقی و مبارزه جویانه کمونیستی را بنشانید!

- درگیر مبارزه شوید!

- به میان توده ها بروید و در مورد واقعیات تحقیق کنید!

۷. تاکتیک تحقیق

الف - برگزاری نشست های ارائه فاکت های جمع آوری شده و انجام تحقیق از طریق بحث.

این تنها طریق نزدیک شدن به حقیقت است. این تنها طریق دستیابی به نتایج است. اگر نشست های ارائه فاکت های جمع آوری شده برای تحقیق از طریق بحث برگزار نشود و صرفاً بر تجربه فردی اتکاء شود، به سادگی می توان مرتکب اشتباهات شد. اگر شما در چنان نشست هایی به جای این که سؤالات کلیدی را برای به بحث گذاشتن مطرح کنید، به طرح سؤالات بی هدف پردازید، به احتمال زیاد نخواهید توانست به نتیجه گیری صحیح دست یابید.

ب - چه نوع افرادی باید در نشست های ارائه فاکت های جمع آوری شده شرکت جویند؟

آن ها باید افرادی باشند که با شرایط اجتماعی و اقتصادی به خوبی آشنا باشند. تا آن جایی که به سن مربوط می شود، مسن تر ها بهترینند. زیرا آن ها سرشار از تجربه اند و نه فقط از آنچه می گذرد باخبرند، بلکه علل و تأثیرات آن را هم می فهمند. جوان هایی که تجربه نیز دارند، باید در این نشست ها شرکت جویند. زیرا آن ها صاحب ایده های پیشرو و نگاهی عمیق اند. تا آن جایی که به شغل این افراد مربوط می شود، باید از کارگران، دهقانان، کسبه، روشنفکران، گهگاه سربازان و برخی اوقات دوره گرد ها تشکیل شود. طبیعتاً زمانی که به یک موضوع مشخص پرداخته می شود، کسانی که هیچ ربطی با آن ندارند، نیازی به حضور شان نیست. مثلاً نیازی نیست که کارگران و دهقانان و دانشجویان در جلسات تحقیق پیرامون تجارت حضور داشته باشند.

ج - نشست های گسترده ارائه فاکت ها بهتر است یا نشست های محدود؟

این بستگی به توانائی محقق در اداره یک جلسه دارد. اگر بتواند این کار را خوب انجام دهد، می توان نشست با حضور ۱۲-۱۰ نفر یا بیشتر فراخوانده شود. نشست گسترده تر امتیازات خود را دارد. از پاسخ هایی که گرفته می شود، شما می توانید آمار نسبتاً دقیقی به دست آورید (مثلاً فهمیدن این که تقسیم مساوی زمین بهتر است یا تقسیم نابرابر آن). البته نشست های گسترده عیب های خود را هم دارد. اگر شما در اداره جلسات مهارت نداشته باشید، به سختی می توانید نظم را حفظ کنید. بنا بر این، تعداد افراد شرکت کننده در یک نشست بستگی به توانائی محقق دارد. با این وجود جلسه باید با شرکت حد اقل سه نفر تشکیل شود و گرنه اطلاعاتی که به دست می آید، نسبت به اوضاع واقعی بسیار محدود خواهد بود.

د - خطوط دقیق پیشبرد جلسه تحقیقی را تهیه کنید.

یک چارچوب دقیق باید قبلاً آماده شود و محقق بر حسب آن سؤالاتش را مطرح نماید و افراد حاضر در آن جلسه بر آن مبنا پاسخ گویند. هر نکته ای که ناروشن یا مورد شک بود، باید به بحث گذاشته شود. این چارچوب دقیق باید در برگیرنده موضوعات عمده و رئوس درجه دوم و نیز اقلام در جزئیات باشد. برای مثال تجارت را به عنوان یک موضوع عمده در نظر بگیرید. این موضوع می تواند رئوس درجه دوم زیر را در بر بگیرد: پوشاک، گندم، سائر مواد مورد نیاز و گیاهان طبی. پوشاک خود می تواند اقلام زیر را در بر بگیرد: چیت، بافته های خانگی، ابریشم و ساتن.

ح - مشارکت فردی.

هر کس که مسئولیت رهبری کردن را دارد - از دبیر حکومت بخش گرفته تا دبیر حکومت مرکزی؛ از رهبری رسته گرفته تا فرماندهی کل؛ از دبیر شاخه حزبی گرفته تا دبیر کل - باید شخصاً در اوضاع اجتماعی و اقتصادی به تحقیق پردازد و فقط به مطالعه گزارشات بسنده نکند. تحقیق کردن و مطالعه گزارشات دو کار کاملاً متفاوت هستند.

و - مسائل را عمیق واریسی کنید.

هر کس که تازه به کار تحقیق می پردازد، باید یکی از دو تحقیق همه جانبه انجام دهد تا از مکان خاص (مثلاً یک دهکده یا شهرستان) و از یک مسأله خاص (مثلاً مسأله گندم یا پول رایج) شناخت کامل به دست آورد. واریسی عمیق یک مکان یا مسأله خاص، تحقیقات عادی در مورد اماکن و مسائل دیگر را ساده تر می کند.

ز - خودتان یادداشت بردارید.

محقق نه فقط باید نشست های ارائه فاکت ها را رهبری کند و به حضار رهنمود های مناسب بدهد، بلکه باید خود نیز یادداشت بردارد و نتایج را ثبت کند. این که چنین کاری را به سائرین واگذار کند، خوب نیست.

توضیحات:

- [۱] - رجوع کنید به جلد سوم مقالات برگزیده کنفوسیوس: «وقتی که کنفوسیوس به معبد آسمانی وارد شد، در مورد همه چیز تحقیق کرد.»
- [۲] - «لی کوئی» یکی از قهرمانان داستان معروف چینی به نام قهرمان «مارس بس» است. این داستان شرح جنگ دهقانانی در سال های آخر حکومت سلسله سون شمالی است (۱۱۲۷-۹۶۰) او آدمی ساده، صریح و بسیار وفادار به امر انقلابی دهقانان بود. اما خام اندیش و ندانم کار نیز بود.
- [۳] - رفیق مائو تسه دون همواره بر تحقیق تأکید بسیار می نهاد. او به تحقیقات اجتماعی به عنوان مهمترین وظیفه و مبنای تعیین سیاست در فعالیت های رهبری نگاه می کرد. کار تحقیقی به تدریج طبق ابتکار عمل رفیق مائو تسه دون در ارتش سرخ چهارم تکامل یافت.
- او تصریح کرد که تحقیقات اجتماعی باید یک بخش همیشگی فعالیت باشد و دایره سیاسی ارتش سرخ نمودار های دقیقی را تهیه می کرد که در برگیرنده وضعیت مبارزاتی توده ئی، شرایط مرتجعین، حیات اقتصادی خلق و میزان اراضی تحت مالکیت هر یک از طبقات در نواحی روستائی بود. ارتش سرخ به هر جا وارد می شد، نخست با وضعیت طبقاتی محل آشنا می شد، سپس شعار ها را بر حسب نیاز های توده ها فرموله می کرد.
- [۴] - در این جا منظور از «کوه ها» ناحیه کوهستانی جین گان در طول مرز استان های «کیان سی» و «حونان» است. منظور از «دشت ها» منطقه «کیانسی جنوبی» و «فوکین غربی» است. در جنوری ۱۹۲۹ نیروی عمده ارتش سرخ چهارم را از کوهستان جین گان به سوی «کیانی جنوبی» و «فوکین غربی» رهبری کرد تا دو منطقه پایگاهی گسترده انقلابی را برپا سازد.
- [۵] - «کتاب اسناد» در برگیرنده قطعنامه هائی در باره مسأله دهقانی، مسأله ارضی، تشکیلات و قدرت سیاسی و غیره است. اوائل سال ۱۹۲۹ کمیته جبهه ارتش سرخ چهارم این قطعنامه ها را برای توزیع در میان سازمان های حزبی ارتش سرخ و تشکیلات محلی حزب به صورت یک کتاب منتشر نمود.